

O FALEŠNÉ JAHŮDCE

Starý indiánský lovec se toulal po lese. Najednou uviděl mladé dívky, které sbíraly jahody. Moc se mu líbily a tak si vymyslel malou lest. Zahrabal se do listů a trávy mezi jahody tak, že z jeho těla vyčouhovála jenom červená špička penisu. Dívky si povídaly, trhaly jahody, až přišly k jeho údu.

„To je ale zvláštní jahoda,“ řekla jedna dívka a zkoušela ji utrhnout. Vůbec jí to nešlo a tak zavolala na ostatní. Dívky rychle přiběhly a všechny, jedna po druhé, zkoušely jahodu utrhnout. Tahaly za ní rukama, zkoušely ji utrhnout zuby. Najednou jedna dívka vykřikla: „Podívejte se, ta jahůdka pláče. A teče z ní mléko!“

„Když nejde utrhnout, musíme ji uříznout,“ shodly se dívky a odběhly hledat nějaký ostrý kámen. Jenže to už indián na nic nečekal, vyskočil na nohy a zmizel pryč. Když se dívky vrátily zpátky s ostrými kameny, zvláštní jahůdka už nenašly.

„Jenom jestli to nebyl trik toho starého lovce,“ prohlásila jedna z dívek a všechny ostatní hned přitakaly. „Určitě to byl trik toho starého chlípného Kojota. Pojďme se mu pomstít!“

Druhý den se dívky svlékly do naha, pomazaly se krví z uloveného masa a lehly si na zem, jedna přes druhou, jako by je nepřítelé znásilnili a pobili. Starý indián se právě vracel z lovu. Uviděl mrtvá těla, lekl se a vykřikl: „Kdo to udělal?“ Ale nikdo mu neodpověděl. Indián začal nahlas přemýšlet: „Co když jsou nepřítelé ještě někde nablízku a zabijí i mne? Musím zjistit, jak dlouho jsou mrtvé. Když už budou smrdět, budou nepřítelé daleko a já budu v bezpečí.“ A tak se sehnul k mrtvolám a začal jednu z nich očichávat. Ale vtom se mu dívka uprdla přímo do obličeje. Lovce se zaradoval: „Smrdí jak staré mrtvoly, to musí být nepřítel již hodně daleko.“

V tu chvíli všechny dívky vyskočily, pištěly a ječely, jak starého chlípného Kojota nakonec doběhly. Ponižený indián vzal nohy na ramena a s potupou uprchnul.

O ZAKÁZANÉ TOUZE

Za starých časů, kdy všechno teprve začínalo, žil v malé vesnici bratr se sestrou. Na konci vesnice stál velký taneční sál, kde se všichni obyvatelé večer co večer scházeli a tančili. Sál byl osvětlený pouze svíčkami a jednoho dne, právě když sestra tančila, zafoukal prudký vítr a všechny svíčky zhasnul.

Sál se ponořil do černočerné tmy. K mladé dívce se najednou přitočil neznámý muž, strhnul z ní oblečení, povalil ji na zem a začal s ní souložit. Snažila se mu bránit, ale byl příliš silný a tak mu podlehla. Sotva se muž uspokojil, ztratil se ve tmě a mladá žena vůbec netušila, kdo ji mohl znásilnit.

Na další den se však připravila. Když přišla do tanečního sálu, začernila si ruce sazemi. Situace se opakovala. Prudký závan větru sfouknul všechny svíce a taneční sál se ponořil do absolutní tmy. Znovu se objevil neznámý muž, povalil ji na záda, lehnul si na ni a vstoupil do jejího lůna. Ale tentokrát dívka zamazala jeho záda sazemi. A když svíce opět zapálili, začala hledat muže se skvrnou od sazí. Brzy ho našla. Byl to její bratr.

„Taková věc se nikdy neměla stát,“ zakřičela nešťastná dívka. Vzápětí popadla ostrý nůž, uřízla obě svá prsa a hodila je po bratrovi.

„Až se ti bude zase zdát, že si se mnou chceš užívat, až zase dostaneš chuť na mé tělo, tak raději sněz má prsa,“ vykřikla a vzápětí vyběhla ven do temné noci. Bratr se rozběhl za ní, ale na prahu zakopl a spadl do sněhu. A nikdy víc už svou sestru nespatriil.

O UŘÍZNUTÉM PENISU

V dobách, kdy ještě nejezdily železné oře, putoval prérií starý indiánský šaman. Jednou kráčet kolem řeky, když tu náhle spatřil pět krásných dívek, které plavaly u protějšího břehu. Schoval se do křoví, aby mohl dívky nerušeně pozorovat a brzy pocítil vzrušení, no jako zamlada. „Mohlo bych si zase jednou užít,“ pomyslel si a hodil svůj penis do řeky. Penis plaval po hladině a pomalu se blížil k dívkám. „Takhle to nepůjde, to je moc nápadné,“ řekl si indián a vytáhnul penis zase ven. Pak sebral kámen, přivázal ho k penisu a znovu svůj úd hodil do řeky. Tentokrát plul penis těsně pod hladinou a nikdo ho neviděl. Starý indián nasměroval penis do míst, kde dívky plavaly, vybral si tu nejstarší a nejkrásnější, vstoupil do jejího lůna a začal s ní souložit.

Vypadalo to velmi divně. Dívka se začala ve vodě zvláště pohupovat, nahoru a dolů, nahoru a dolů. Přitom hlasitě vzdychala. Ostatní dívky nejprve vůbec nechápaly, co se sestře přihodilo, ale pak si všimly, že z jejího lůna trčí dlouhý penis. Rychle ho popadly a pokusily se ho vytáhnout ven. Ale ať se snažily sebevíc, jejich úsilí bylo marné. A tak vynesly nejstarší sestru na břeh, kde se znovu snažily náruživý penis vytrhnout z jejího lůna, ale bezvýsledně. Když se indián dostatečně uspokojil, zavolal přes řeku na dívky. „Mé sestry, máte nějaký problém?“

„Nemůžeme vytáhnout penis z lůna naší nejstarší sestry,“ odpověděly dívky.

A z druhého břehu se ozvala rada: „Odřízněte ho kouskem ostré trávy.“

Sestry penis odřízly a společně se vrátily do vesnice. Jenže jejich nejstarší sestra brzy onemocněla a den ze dne jí bylo hůře. Staré indiánky vyzkoušely snad všechny osvědčené metody, ale vykurýrovat ji neuměly. Nemocná dívka se potácěla na hranici života a smrti, když do vesnice přišel starý indián, který se s ní před nedávnem pomiloval. Ostatní sestry ho okamžitě poznaly a rozhlásily v táboře, že je to velký a mocný šaman. Jedině on prý může nemocnou dívku zachránit.

Šaman měl jedinou podmínku. Musejí zakrýt všechny štěrbiny a spáry v chýši, aby ho při léčení nikdo neviděl a nemohl mu ukrást mu jeho léčitelské metody. Když štěrbiny ucpali, požádal je, aby všichni odešli a nechali ho s nemocnou dívkou na chvíli o samotě. Jen mladší sestry nemocné dívky postavil před chýši a požádal je, aby společně s ním zpívaly šamanskou píseň a do rytmu k tomu tleskaly. A začal zpívat: „Vytáhnou ho zpátky ven, vytáhnou ho zpátky ven.“

Pak vešel dovnitř, svlékl si šaty a ulehl k nemocné dívce na lůžko. Vstoupil do ní zbytkem svého penisu a souložil s ní tak dlouho, dokud obě části jeho penisu nesrostly zase dohromady. Když se dostatečně uspokojil, vytáhnul svůj penis z dívky ven a nejstarší sestra byla zase zdravá. Od té doby si všichni indiáni široko daleko vyprávěli o mocných léčitelských schopnostech starého šamana, ale o tom, jakým způsobem vlastně léčí, nikdo nic nevěděl.

O TŘECH ČARODĚJNICÍCH

Mladý lovec putoval prérií, toulal se bez cíle sem a tam, a hledal nějaké vzrušení. Jednoho dne potkal starého muže, který mu vyprávěl tuze zvláštní příběh. Za lesem, půl dne cesty od indiánského tábora, žije stará a mocná čarodějnice se svými krásnými dcerami. Nádherné dívky přitahují pozornost všech mládenců z okolí, ale jejich srdce jsou zlá, a kdo se k nim kdy vydal, živý už se nevrátil.

„To je přesně to, co hledám,“ zaradoval se lovec v předtuše pořádného dobrodružství a vyrazil na cestu.

Marně se ho starý muž pokoušel zadržet. Dal mu alespoň cennou radu: „Hlavně se nenech lákat do jejich postele. Říká se, že právě uprostřed vášnivého milování své vyčerpané nápadníky zabíjejí,“ varoval ho muž.

Když mladík dorazil k čarodějnicí, dočkal se milého uvítání. A sotva spatřil obě dcery, poznal, že pověst o jejich kráse nijak nelhala. Stará čarodějnice mu lichotila: „Takový statný hoch. Tebe bych si přála za zetě!“

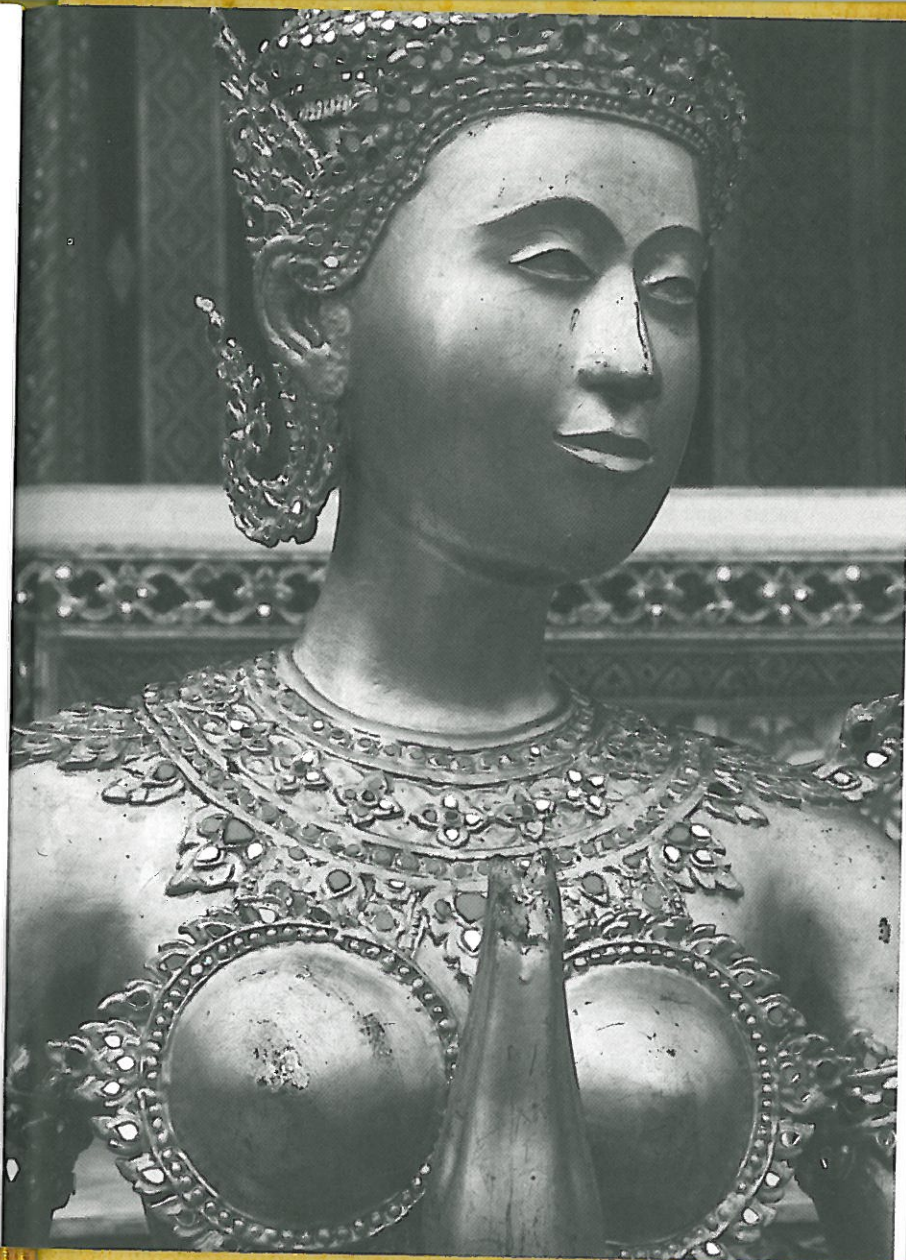
Dívky rychle připravily spoustu jídla k večeři, a zatímco mladý indián jedl, ta starší z nich mu také lichotila: „Jsi krásný muž. Tebe bych si přála za manžela!“

„Jen jestli mi ten starý vandrák nelhal. Vždyť všechny tři ženy jsou moc milé a jejich domov je tak příjemný,“ pomyslel si indián. Ale už byl unaven a chtělo se mu spát.

„Lehni si mezi mě dcery. Zahřeji tě a bude se ti dobře spát,“ nabádala ho stará čarodějnice a mladík ji poslechl. Obě dívky se také svlékly a lehly si vedle něj. Mladík cítil, jak v nich koluje horká krev a brzy byl vzrušený jako nikdy předtím. Přesto vyčkával, co se bude dít dál.

Najednou ho jedna z dívek začala hladit. Byla to ta mladší. Chtěl se k ní otočit, ale v tu chvíli uslyšel, jak mu šeptá tichým hlasem přímo do ucha: „Za chvíli ti má sestra nabídne, aby ses s ní miloval, ale nedělej to!“

„A proč bych to neměl dělat,“ zašeptal mladý muž.

„Jsme obě začarované a máme vaginy plné zubů. Když přijde nějaký muž, vždycky ho svedeme a on se s námi miluje. Jenže zuby se do něj zakousnou a koušou a koušou, až mu ukousnou jeho penis. Je hrozné slyšet ty mladé muže, jak sténají, než vydechnou naposled,“ šeptala mladší dívka.

„Ale proč mi to říkáš,“ ptal se lovec.

„Už nemohu vydržet to věčné trápení a nařikání nešťastných mužů. A navíc, ty se mi moc líbíš,“ odpověděla dívka.

„Ale jak mám uvěřit, že mluvíš pravdu,“ šeptal muž.

„Tak dávej pozor a poslouchej. Slyšíš ten skřípot?“

„Slyším divný zvuk. Co to je?“

„Tak skřípou zuby v mé vagině.“

A tak lovec poznal, že má dívka pravdu. Chvilí oba leželi tiše, když tu ho začala hladit starší sestra z druhé strany. A šeptala mu do ucha. „Jsi tak silný, tak krásný, chci se s tebou pomilovat. No tak pojď, rychle pojď do mě. Už se tě nemohu dočkat,“ vzrušovala ho.

Ale když přestala šeptat, zaslechl skřípání jejích zubů ve vagině, které se nedočkavě třely samy o sebe.

„Toužím po tobě od první chvíle, kdy jsem tě uviděl. Jen se napiju a hned jsem zpátky u tebe,“ odpověděl lovec a seskočil z postele.

„Tak dělej, už mi ho tam strč,“ přikazovala dívka nedočkavě.

Lovec se natáhl k ohništi, sebral velké ohořelé poleno, a když se vrátil do postele, vrazil ho dívce hluboko mezi nohy. Až na doraz.

„Ááá! Já věděla, že jsi velký muž. Tak obrovský klacek! Teď něco zažiješ,“ vykřikla. A v tu chvíli se zuby v její vagině zakously do polena a začaly ho hryzat, až třísky litaly. Ale než stačila mladá čarodějnice zjistit, jak to všechno je, vytáhnul lovec šíp ze svého toulce a jedinou ranou ho zarazil nešťastnici do srdce. Pak seskočil z lůžka, vytáhl nůž a bez milosti zabil starou čarodějnici ležící opodál.

Když pomstil smrt mnoha nešťastných mládenců, vrátil se k mladší dívce.

„Zachránila jsi mi život a já bych si tě rád vzal za ženu,“ nabídl jí.

„Ráda bych byla tvou ženou, ale nejde to, nikdy bychom se nemohli milovat, neboť i já mám vaginu plnou zrádných a zákeřných zubů,“ odmítla zklamaně jeho nabídku.

Ale lovec si věděl rady. Vzal tlustou hůl a všechny zuby z dívčiny vaginy vymlátil. Jen jeden tam nechal a ten jim pak při milování přinášel spoustu rozkoše.

O PROKLETÉ ŽENĚ

V indiánské vesnici žila nádherná dívka. Pobláznila mnoho mladých mužů, než se konečně vdala. Mladý lovec mohl být pyšný, že krásavici získal, ale dlouho se ze svého štěstí neradoval. Krátce po svatbě totiž nečekaně zemřel. Krásná indiánka nedržela smutek a vzápětí se vdala podruhé. Ale i její manžel pár dnů po svatbě zemřel. Během jediného roku pochovala indiánka pět manželů, a všichni patřili k těm nejchytřejším, nejkrásnějším a nejstatečnějším mužům z jejího kmene.

A tak se vdala znovu. Její šestý muž byl podivín, tichý blázen, říkali o něm. Ale ve skutečnosti byl mnohem chytřejší, než se na první pohled zdálo. A dobře věděl, že smrt pěti manželů není náhodná. „Ta dívka si s sebou nese nějaké strašné tajemství. A já je odhalím,“ řekl si. Od svatby sledoval svou manželku dnem i nocí, ani na chvíli nezahmouřil oko.

Bylo zrovna léto a krásná indiánka navrhla, že půjdou do lesa nasbírat nějaké lesní plody a že tam také přespí. Když přišli do lesa, nakázala svému manželovi, aby na paloučku postavil vigvam a sama odběhla pryč. Manžel ji však potají sledoval.

Jakmile si byla jistá, že je sama a nikdo ji nevidí, změnila směr a vydala se na divokou mýtinu, posetou oblými kameny, uprostřed které se rozkládalo temné jezero. Krásná indiánka si sedla na zem a začala prozpěvovat neznámou tesknou píseň.

Zčistajasna se na hladině objevil chuchvalec podivné pěny, který se pomalu blížil ke břehu. Brzy bylo vidět, že pěna skrývá obrovského hada. Když se had připlazil ke břehu, nahá indiánka se svlékla a lehla si na zem. Hada se obtočil kolem nahého těla a pak vstoupil do jejího lůna. Obě zamořtaná těla se dlouho převalovala ze strany na stranu, až se žena křečovitě přitiskla na svého podivného milence a vášnivě vykřikla. Pak se had odplazil zpátky do jezera.

Indián všechno potají sledoval. Konečně pochopil, proč její manželé umírali. Hada, který vstoupil do jeho ženy a vášnivě se s ní miloval, za-

nechal v jejím lůně prudký jed. Aby si zachránila život, musela se okamžitě pomilovat s mužem. Nic netušící nešťastník z ní jed vytáhnul a vzápětí sám zemřel.

Muž se vrátil na mýtinu. Postavil vigvam a připravil dvě lůžka. Pak rozdělal oheň a čekal, až se jeho žena vrátí. Když vstoupila dovnitř, překvapil ji pohled na dvě oddělená lůžka. „Jsme přece manželé, můžeme spát spolu a poprvé se pomilovat,“ naléhala na svého manžela. Ale chytrý indián se nenechal zvíkat a nařídil ji, aby ulehla na své lože a spala ještě jednu noc sama. Krásná indiánka neměla na vybranou. Lehla si do postele a tvrdě usnula. Indián však nespál. Tříkrát během noci vstal, aby přiložil do ohně. Pokaždé při tom zavolal na svou manželku, ale ona mu ani jednou neodpověděla. Indián přiložil do ohně potřeť, ulehl do postele a také usnul. Když se ráno probudil, přistoupil k její posteli a zatřásl s ní. Byla mrtvá. Zahubil ji jed hada, se kterým se večer milovala. Indián vzal její mrtvolu a potopil ji do jezera, ve kterém žil podivný had. A to je konec celého příběhu.

TO NEJLEPŠÍ Z HLOUPÝCH ŽEN

Starý indián už dlouho neměl ženu, žádná ho nechtěla. Jednoho dne se rozhodl, že vyrazí na pobřeží a koupí si pár sušených lososů. Sotva se vydal na cestu, potkal dvě ženy, které na něj cosi volaly. Ale on si jich nevšímal a pokračoval v cestě. Až když na něj zavolaly potřetí, zastavil se.

„Co chcete?“

„Nic. Jenom jsme se zeptaly.“

„A na co?“

„Kam jdeš.“

„Jdu na pobřeží pro lososa.“

„A přineseš nám také jednoho?“

„Přinesu,“ odpověděl starý indián a pokračoval v cestě. A přitom horečnatě přemýšlel. Jak by je jenom přelstil? „Ony chtějí kus lososa, zatímco já bych chtěl jednu z nich. Nebo rovnou obě. Jenže jak to jenom udělat?“

Neušel ani pár kroků, když uviděl vosí hnízdo visící na větvi. Sundal ho ze stromu a strčil do košíku, který pečlivě zavázal, aby vosy nemohly vylétnout ven. A vydal se zpátky k ženám. Ale stejně jako poprvé jim zpočátku nevěnoval žádnou pozornost. Až když zavolaly potřetí, zastavil se.

„Hej, to už jsi na cestě domů?“

„Ano, už se vracím domů.“

„A kolik lososů neseš?“

„No, moc jich není.“

„Ale vzpomínáš si na svůj slib, že nám sem jednoho přineseš?“

„Vzpomínám. Tak pojdte a vezměte si ho!“

Obě ženy přišly k indiánovi, zatímco on rozvazoval svůj koš. „Nahněte se do koše a vyberte si lososa, který se vám nejvíc líbí,“ ponoukal je indián. Ženy strčily hlavy do koše, v němž se rojily vzteklé vosy. To byla mela! Splašené vosy nasázely hloupým ženám desítky žihadel, téměř je ubodaly

k smrti. Omráčené ženy padly na zem a právě na tuto chvíli starý indián čekal. Uřízl ženám jejich pohlaví a pak je nechal napospas osudu.

Konečně se mu splnil jeho dávný sen. Přestože byl starý a ošklivý, přestože neměl ženu a nikdo ho už nechtěl, znovu si mohl užívat rozkoše, kdykoliv se mu zachtělo. Stačilo vyhrabat díru v zemi, vložit do ní jednu ze svých dvou vagin a pak se s ní pomilovat.

A co ženy? Když utekly vosám, rychle začaly zkoumat své boláky a opuchliny, a přitom zjistily, že jim chybí také něco mnohem důležitějšího. „Moje vagina je pryč," vykřikla první nešťastnice. „A moje taky," skuhrala druhá. A pak dlouho seděly a hořce plakaly, jak se nechaly napálit.

O VÝMĚNĚ MANŽELEK

prostřed prerie, na úpatí nevysokého kopce, žily dvě indiánské rodiny. Na východě měl chýši Starý kojot se svou manželkou, zatímco na severu bydlel Starý bobr a paní Bobrová. Oba dva lovci se navštěvovali téměř každý večer a neměli před sebou žádná tajemství. Snad až na to, že Starý kojot toužil po Bobrově manželce a také stará Bobrová tajně snila o milování s Kojotem. Ale jak to jenom udělat? Starý kojot přece nechtěl ohrozit dlouholeté přátelství.

Jednou v noci sněžilo, Starý kojot se hrál u krbu a snil o manželce svého přítele. „Půjdu za starým brachem, pozvu ho na společný lov a přitom mu navrhu, abychom si jednou na zkoušku vyměnili naše manželky," uvažoval nahlas, zatímco jeho žena mlčela. Druhý den přišel ke Starému bobrovi a sotva se usadil u hořícího krbu, začal rozprávět své plány. „Mám pro tebe návrh. Půjdeme společně na lov. Když chytíme nějaké zajíce, přineseme je našim ženám. Ale jinak, než obvykle. Já přinesu kořist tvé ženě a ty zase té mě. A na jednu noc si je vyměníme. Starý bobr souhlasil, ale chtěl, aby lovili oba dva zvlášť. A aby Kojot začal jako první.

„Dobře, zítra ráno vyrazím na lov," souhlasil Kojot a nedočkavě se obrátil ke staré Bobrové. „Zítra budu lovit jen pro tebe," řekl jí a ona přitakala. „A já ti budu zpívat, abys chytil co nejvíce zajíců," slíbila mu. Hned od rána začala připravovat večeři. Chtěla být připravena. Až Kojot přijde, nebudou ztrácet čas a hned se mohou milovat.

Starý kojot lovil celý den, ale štěstí mu nepřálo. Blížil se večer, stará Bobrová už celá natěšená seděla u krbu a tiše si prozpěvovala. „Můj milý Kojote, přijď se se mnou pomilovat. Můj milý Kojote, už se nemohu dočkat, až do mě vstoupíš." Ale Starý bobr se rozčílil. „O čem to zpíváš? Kojot nic nechytí, není to žádný lovec a dnes večer za tebou nepřijde." Měl pravdu. Stará bobrová čekala na svého vysněného milence marně.

Příští den se vydal na lov Starý bobr. Štěstí mu přálo a on zabil mnoho zajíců. Ani unést je nemohl. A rychle spěchal ke Kojotům, aby se pochlubil se

svou kořistí. Sotva přišel, hned se s Kojotovou manželkou zavřeli do ložnice, zatímco Starý kojot zůstal sedět v kuchyni. A přes dveře poslouchal, jak si jeho manželka užívá se Starým bobrem. Jeho vztek postupně rostl. Místo, aby se on miloval se starou Bobrovou, jeho žena má v posteli amanta.

Najednou stará Kojotová začala křičet. Kojot se postavil na nohy a zavolal do ložnice na Starého bobra, co to dělá, aby mu snad jeho manželku nezranil. Ale stará Kojotová ho okřikla. „Zavři hubu, Kojote, já nekřičím bolestí, já křičím rozkoší. A víš proč? Protože se mi to líbí!“

Když skončili, Starý bobr vyšel z ložnice ven a řekl Kojotovi: „Doufám, že nebudeš dělat žádné cavyky a zůstaneme přáteli. Ostatně, byl to tvůj nápad.“ A tak Kojot s Bobrem zůstali stejně dobrými přáteli, jako byli vždycky.

O ŽENĚ, KTERÁ RODILA HADY

Jednoho dne přišla mladá indiánka ke břehu jezera, lehla si na zem a usnula. Když se probudila, spatřila obrovského hada se zářivými očima, který vylézal z vody a pozvolna se k ní blížil. Neměla sílu se mu bránit. Had do ní vstoupil a pomiloval se s ní. Indiánka okamžitě otěhotněla, a když se vrátila do své vesnice, měla už obrovské břicho. Jako by čekala trojčata. „S kým čekáš to dítě, když nemáš žádného manžela,“ ptali se jí ve vesnici, ale ona jen mlčela. A tak popadli klacky, a hnali ji z vesnice.

Pak zvedlí ze země kameny a házeli je po ní.

A když už byla daleko, ještě za ní vyslali spoustu nadávek.

Zahanbená dívka utekla do hlubokého lesa, sedla si do trávy a plakala. Nejraději by rovnou zemřela. Jak tak naříkala, zčistajasna se objevila krásná dívka oblečená do stříbrných šatů. Zeptala se mladé indiánky, co se jí stalo, a když jí nešťastná žena vypověděla svůj smutný příběh, vyzvala ji, aby šla s ní.

Putovaly dlouho, až přišly do vysokých hor, kde v jednom údolí stál krásný vlgvam. Uvnitř je přivítal starý šaman s bílými vousy i vlasy. Muž vzal do ruky hůl a nařídil těhotné ženě tančit. Při tom sám začal zpívat zvláštní píseň. Jakmile zazpíval, žena začala rodit, a během chvíle z ní vylezlo dvanáct dlouhých a tlustých hadů. Starý muž jednoho po druhém zabil svou holi. A žena byla zase štíhlá jako dřív.

„Nyní můžeš jít zpátky ke svému lidu. Už se ti nebudou vysmívat,“ vyzval ji starý muž.

Ale mladá indiánka nechtěla nikam odejít. Konečně našla místo, kde se cítila dobře.

Starý muž chvíli přemýšlel. Pak zavolal svého syna a řekl mu: „Vezmi si ji za ženu a buď na ni hodný!“ A tak se také stalo.

O POPÁLENÉM PENISU

V nekonečné préríi žil slavný Kojot Dick. Byl hloupý i chytrý, líný i pracovitý, miloval dobrodružství a ještě raději spal. Prostě ten nejzvláštnější kojot, jakého jste v těch časech mohli potkat. Když si vzal Kojot Dick něco do hlavy, vždycky to dokázal. Ať stál proti němu ten nechyťtější z lidí, Kojot Dick ho vždycky přelstil. Klamat a podvádět, to byl jeho vůbec největší koníček. Všechn ostatní čas prachšprostě prospal.

Jednou, když zase pár dní v kuse vyspával, začal se jeho penis nudit. Už se mu nechtělo spát a tak se rozhodl, že Dicka opustí a vydá se do světa prožít nějaké vlastní dobrodružství. A tak se penis oddělil od spícího Dicka a vydal se na cestu. Popravdě, nešlo se mu zrovna nejlépe. Protože měl jen jednu nohu, musel poskakovat jako chromý. Ale vůbec mu to nevadilo. Skákal si po cestě, užíval nabyté svobody a těšil se na dobrodružství, které ho co nevidět jistě někde čeká. A jak tak vesele skákal, nevšiml si malého výmolu. Zakopl, ztratil rovnováhu a spadl rovnou do kopřiv. Ta bolest! A toho křiku, který se rozléhal do širokého okolí. „Pomoc, zachraňte mě, to pálí!“

Křik probudil i Kojota Dicka. „Ten nešťastník nařiká jako můj vlastní penis,“ prohodil rozespalý Kojot a sáhl si mezi nohy, aby se přesvědčil, že jeho penis je stále na svém místě. Ale hmátnul do prázdna. „To je můj penis,“ zavrčel rozhořčeně a vyběhl za křikem. Za malou chvíli vytáhnul penis z kopřiv a znovu si ho uložil tam, kam patří. Ale popálený penis dál úpěl a skučel, jak ho všechno svěděl, jak je našponovaný k prasknutí, a tak ho Kojot Dick musel po celý večer hladit a konejšit, než se zase uklidnil a zmenšil do obvyklých rozměrů.

Od těch dob si každý penis občas vzpomene na děsivý zážitek v kopřivách, a v té chvíli začne svého majitele svědit stejně, jako penis svěděl Kojota Dicka. Znovu celý naběhne a potřebuje, aby ho někdo hladil a chlácholil, a zbavil ho všeho urputného svědění. Proto se muži v takových chvílích obracejí na ženy a s důvěrou jim starost o konejšení svého neklidného penisu přenechávají.

O ROZKOŠI TŘETÍ NOHY

V malé chýši u jezera žili spolu s rodiči dva bratři. Když ten starší dovršil věk dospělosti, rozhodl se, že se vydá do světa a najde si manželku. Složil si své věci do kánoe a mladšímu bratrovi zavěsil na krk amulet v podobě krkavčí hlavy. „Kdyby se mi něco stalo, amulet ti dá znamení a ty mi přijdeš na pomoc,“ pošeptal bratrovi a vyrazil na cestu.

Plynuly měsíce, pak roky, nikdo o něm nic neslyšel. Až jednou se zdál mladšímu bratrovi sen. Viděl krkavce, který ve svém zobáku držel penis. Sotva přelétal jezero, zakrákal, penis mu vypadl a zmizel v temných vodách jezera. Krkavec se pokusil penis najít, ponořil se do vody, ale zmizel také. V té chvíli se mladík probudil. Věděl, kolik uškodilo. Jeho starší bratr je mrtvý a on se musí pomstít. Druhý den ráno zabalil své věci do kánoe, rozloučil se s rodiči a vyrazil do neznáma.

Plavil se mnoho týdnů, až připlul k obrovskému jezeru. Na jeho břehu stála osamělá chýše. Mladík vešel dovnitř a uviděl krásnou dívku. Protože byl po dlouhém putování unaven, požádal ji, aby mohl zůstat přes noc a odpočinout si. Dívka ho uložila na své lože a on brzy usnul. V noci se však probudil, neboť cítil, jak ho dívka hladí. Byla nahá a její ruce ho hladily po celém těle. Mladík překvapivě zjistil, že mu mezi nohama narostla třetí noha. Veliká cizí noha, která pulzovala vlastním životem. Nejprve mu vadila, ale pak se znenadání ztratila v krásné dívce, která ho hladila dál a dál. V mladíkovi narůstal pocit rozkoše a najednou se mu celým tělem rozlil krásný pocit blaha. V té chvíli poznal, jaké je posláni kouzelné třetí nohy.

Zůstal s dívkou v její chýši a oba se těšili z třetí nohy a z toho, co všechno dokáže. A mladík zapomněl, proč se vlastně vydal do světa. Až jednoho dne, právě ve chvíli, kdy se opět milovali, vstoupila do chýše mladá žena, dívčina starší sestra. Byla ještě mnohem krásnější, než jeho milá. Mladík se okamžitě zvedl z lůžka a překvapeně zíral na tu nejkrásnější dívku, kterou v životě spatřil. Jako by ho starší sestra očarovala. Přestože nechtěl zranit

svou milou, nemohl si pomoci. Stále sledoval jen krásnější sestru a svou dřívější milou začal zanedbávat. Mladší dívka ho však od toho zrazovala, a nakonec mu prozradila, že její sestra je nebezpečná a zlá čarodějnice. „Stačí, aby ses s ní jen jedinkrát pomiloval, a zahubi tě,” varovala ho. Ale mladík si myslel, že jen žárlí a chce si ho udržet pro sebe.

Nedal na její rady a druhého dne společně s krásnou dívkou vyrazil na lov. Uprostřed jezera se náhle zvedly vlny a jejich kánoe se nebezpečně rozhoupala. Přitom však nefoukal žádný vítr a nad hlavou jim zářilo polední slunce. „Co se to děje,” pomyslel si mladík a vůbec mu v té chvíli nedošlo, že ho před dívkou varuje jeho zemřelý bratr. Jejich kánoe se dál divoce houpla ze strany na stranu, mladík se ze všech sil snažil udržet rovnováhu, ale dívka se přitom ani nepohnula. Jako by byla přilepená k sedadlu.

Po dlouhém boji se mu nakonec podařilo dopádlout ke břehu. Když oba dva vystoupili, všiml si mladík velmi zvláštní věci. Na místě, kde dívka seděla, zůstaly na dřevěném sedátku díry, jako by je probodly ostré hřeby. V té chvíli mladík poznal i jezero, po kterém se plavili – bylo stejné, jako to z jeho dávného snu o krkavci. A v hlavě se mu znova ozvalo varování mladší sestry: „Jen jednou jedinkrát se s ní pomiluješ a zabije tě!”

„Tak takhle to tedy je,” pomyslel si mladík a v srdci mu znovu zahořela touha po pomstě. Začal dívku hladit, pak ji svlékl a položil na zem. Lehli si k ní a stále ji hladil, až vzdychala vzrušením a žádostivostí. V té chvíli zavřela oči a otevřela mu svou vaginu. Ale místo, aby do ní vstoupil, uchoopil pádlo a vrazil jí ho hluboko dovnitř. Z vaginy se ozvalo hrozivé skřípání, a když pádlo znovu vytáhl, vypadaly z jejího lůna ulámané zuby. Chtěla ho zabít stejným způsobem, jako zabila jeho bratra a desítky dalších mužů. „Ale teď za své zločiny zaplatíš,” vykřikl mladík, sebral ze země kámen a jediným úderem zlou čarodějnici zabil.

Pak se vrátil k mladší sestře. Oba se znovu milovali, jako by mezi ně zlá čarodějnice nikdy nevstoupila. Po čase se jim narodila malá holčička a rychle rostla skoro jako z vody. Jednou na podzim louskala dcera s matkou ořechy, když tu se stala tuze divná věc. Dívka vzala jeden ořech, strčila si ho do sebe a nejdnou se ozvalo křup a ořech vypadl rozlousknutý. Její otec

seděl jako opařený, zatímco dívka stejným způsobem otevřela další ořech. Muž okamžitě vyskočil a prozkoumal vaginu své dcery. A objevil dva tucty malých, ostrých zoubků. Nebylo zbylí, rod zlé čarodějnice musel být zničen. Sebral ze země kámen a svou dceru zabil.

O STRAŠLIVÉM SNU

Mladí indiáni seděli v tradiční parní sauně, polévali rozžhavené kameny vodou a potili se. Už dozpívali rituální písně a začali si povídat. Bylo kolem půlnoci, když přišla řeč na sny. Tu se chopil slova Sokolí píрко a povídá. „Zrovna včera se mi zdál strašlivý sen. Nic horšího se mi ještě nezdálo.“

„Sem s ním, vyprávěj nám ho,“ volali jeho druzi.

„Ve snu jsem spatřil krásnou dívku, která se chystala vstoupit do parní lázně. Svlékla si šaty a já spatřil její krásné tělo.“

„To vůbec nezní jako zlý sen, naopak,“ volali jeho přátelé.

„No, jen počkejte,“ odvětil Sokolí píрко a pokračoval ve vyprávění: „Zdálo se mi, že jsem schovaný ve křoví, téměř na dosah ruky od té krásné dívky. A jak jsem ji pozoroval nahou, můj penis začal růst a růst, až byl tak dlouhý, že by mi i Manitou mohl závidět. A co víc, najednou se sám od sebe vinul k dívce jako dlouhý had.“

„Vždyť to povídáme, to není žádný zlý sen,“ křičeli rozjařeně jeho přátelé a přilévávali vodu na žhavé kameny, až jim pot stékal po celém těle.

„Můj penis už byl dlouhý, dlouhý jako laso. Doplazil se k dívce a dotknul se jejího lůna. A pak konec mého penisu vstoupil do krásné dívky. V první chvíli vůbec netušila, co se vlastně děje.“

„Wow, a tomuhle někdo říká zlý sen, to je přece úžasné,“ volali kumpáni Sokolího pířka a naléhali na něj, ať rychle pokračuje s vyprávěním.

„No nebudu vás napínat. Můj penis zaplnil celé její lůno a ona tak krásně vzdychala, že nikdo nemohl pochybovat o tom, jak se jí to líbí.“

„To je snad ten nejkrásnější sen, jaký jsme kdy slyšeli,“ výskali pobaveně kumpáni.

Ale Sokolí píрко ještě neskončil: „A právě v tom okamžiku jsem uslyšel strašný hluk. Byl jsem ve svém snu tak vzrušený, že jsem si vůbec nevšiml, že mezi mnou a krásnou nahou dívkou jsou natažené koleje, po kterých se právě řítí obrovský ocelový oř. A ten vzápětí projel přesně mezi mnou a tou dívkou.“

„Měl jsi pravdu, to byl opravdu hodně zlý sen!“